

454

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 29 października 1949 r.

w sprawie rejestracji fachowych pracowników służby zdrowia oraz zezwoleń na przekroczenie normy ilościowej.

Na podstawie art. 25 ust. 2, art. 26 i 28 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Użyte w dalszych przepisach rozporządzenia określenie „normy“ oznacza normy ilościowe lekarzy dopuszczonych do wykonywania praktyki w poszczególnych miejscowościach lub okręgach, ustalone na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434).

2. Użyte w dalszych przepisach rozporządzenia określenie „wykaz“ oznacza wykaz lekarzy uprawnionych do wykonywania praktyki w poszczególnych miejscowościach lub okręgach.

§ 2. Rejestrację lekarzy uprawnionych do wykonywania praktyki lekarskiej prowadzi wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia). W tym celu władza prowadzi wykaz według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia.

§ 3. Lekarz, obierający miejsce wykonywania praktyki lekarskiej, zgłasza właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej (służby zdrowia) miejscowość, w której zamierza wykonywać praktykę i przedstawia dowody, stwierdzające, że w myśl odpowiednich przepisów:

- 1) odpowiada warunkom, wymaganym do uzyskania prawa stałego wykonywania praktyki, lub że
- 2) zostało mu przyznane prawo czasowego wykonywania praktyki.

§ 4. 1. Lekarzy, przedstawiających dowody przewidziane w § 3, wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia) wpisuje do wykazu, jeżeli nie zachodzi przypadek określony w § 5 ust. 1 lub w § 6.

2. Lekarzowi wpisanemu do wykazu władza wydaje zaświadczenie o uprawnieniu do stałego bądź czasowego wykonywania praktyki lekarskiej we wskazanej w zgłoszeniu miejscowości lub okręgu. Zaświadczenie powinno wskazywać termin rozpoczęcia praktyki.

3. O wydaniu zaświadczenia (ust. 2) wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia) zawiadamia właściwą powiatową władzę administracji ogólnej (służby zdrowia).

§ 5. 1. Jeżeli w zgłoszonej miejscowości lub okręgu, w którym miejscowość ta jest położona, normy są już wypełnione, wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia) zawiadania o tym lekarza, wskazując równocześnie miejscowości na obszarze podległym tejże władzy, w których normy ilościowe nie zostały ustalone bądź nie są wypełnione.

2. Jeżeli lekarz obierze wskazaną miejscowość (okręg), władza postąpi w sposób przewidziany w § 4.

§ 6. 1. Jeżeli w miejscowości (okręgu), w której norma została ustalona i wypełniona, liczba lekarzy spadnie następnie poniżej normy, wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia) zamieszcza w czasopiśmie, wskazanym przez Ministra Zdrowia, ogłoszenie, w którym wzywa lekarzy w terminie nie krótszym niż miesięcznym do zgłoszenia zamiaru osiedlenia się w tej miejscowości.

2. 1) W przypadku, jeśli liczba zgłoszeń nie przekracza liczby potrzebnej do wypełnienia normy — władza postępuje zgodnie z § 4;
- 2) w przypadku, jeżeli liczba zgłoszeń przekracza liczbę potrzebną do wypełnienia normy, władza wpisuje do wykazu odpowiednią liczbę lekarzy, uwzględniając ich specjalność, dorobek naukowy, stosunki rodzinne bądź inne ważne okoliczności;
- 3) w stosunku do lekarzy, których zgłoszenia nie zostają uwzględnione, władza postępuje w myśl § 5.

§ 7. 1. Zezwoleń na przekroczenie normy dla celów dokształcania się lub z innych ważnych względów publicznych udziela lekarzom Minister Zdrowia.

2. W zezwoleniach dla celów dokształcania się określony będzie czasokres, na który zezwolenie wydano. Zezwolenia z innych ważnych względów publicznych mogą być wydawane na czas nieoznaczony.

3. Minister Zdrowia udziela zezwolenia przewidzianego w ust. 1 pod warunkiem podjęcia pracy, określonej w zezwoleniu.

§ 8. 1. Lekarze ubiegający się o zezwolenie przewidziane w § 7 powinni przedstawić dowody, stwierdzające istotną potrzebę osiedlenia się w danej miejscowości.

2. Podania o zezwolenie wnosi się do właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej (służby zdrowia), która przedstawia je wraz ze swoim wnioskiem Ministrowi Zdrowia po uprzednim zasięgnięciu w mia-

re potrzeby opinii odpowiedniego zakładu naukowego bądź innej instytucji lub władzy.

§ 9. Zezwolenia przewidziane w § 7, wydane z ważnych względów publicznych, uprawniają na równi z zaświadczeniami wydawanymi przez wojewódzką władzę administracji ogólnej (służby zdrowia) (§ 4) do wykonywania praktyki lekarskiej w miejscowości wskazanej w zezwoleniu.

§ 10. 1. Lekarze, którzy zostaną uprawnieni do wykonywania praktyki, obowiązani są zgłaszać właściwym powiatowym władzom administracji ogólnej (służby zdrowia):

- a) termin rozpoczęcia praktyki,
- b) miejsce zamieszkania (adres) i miejsce wykonywania praktyki,
- c) objęcie pracy w zakładach społecznych służby zdrowia i zmiany w tym zatrudnieniu oraz
- d) przerwy w wykonywaniu praktyki lekarskiej i zaprzestanie jej wykonywania na stałe,
- e) ponadto w przypadku zmiany miejscowości wykonywania praktyki, dowód zgłoszenia o zaprzestaniu praktyki w dotychczasowym miejscu jej wykonywania.

2. Okoliczności wymienione w ust. 1 powinny być zgłaszane przed upływem dwóch tygodni od ich powstania.

3. Powiatowa władza administracji ogólnej (służby zdrowia) zawiadamia wojewódzką władzę administracji ogólnej (służby zdrowia) o każdym zgłoszeniu lekarza, przewidzianym w ust. 1.

§ 11. 1. Zaświadczenia o uprawnieniu do wykonywania praktyki lekarskiej tracą ważność:

- a) w przypadku niezgłoszenia rozpoczęcia praktyki w terminie wyznaczonym w zaświadczeniu,
- b) w przypadku zgłoszenia zaprzestania praktyki na stałe,
- c) po upływie terminu, w którym lekarz był obowiązany w myśl art. 34 ust. 4 ustawy o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarcze w służbie zdrowia obrać sobie do wykonywania praktyki inną miejscowość lub okręg.

2. Wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia) może unieważnić zaświadczenie w razie stwierdzenia faktycznego niewykonywania praktyki przez uprawnionego lekarza bez usprawiedliwiającego powodu w okresie ponad 6 miesięcy.

§ 12. 1. Zezwolenia na przekroczenie norm tracą ważność w przypadkach określonych w § 11 ust. 1 lit. b).

2. Minister Zdrowia może cofnąć zezwolenie w razie niedopełnienia przez uprawnionego lekarza warunków określonych w zezwoleniu, a jeżeli chodzi o zezwolenie udzielone na czas nieoznaczony — ponadto w razie ustania przyczyn, dla których zezwolenie zostało udzielone.

§ 13. 1. Utrata ważności zaświadczenia bądź zezwolenia, unieważnienie zaświadczenia oraz cofnięcie zezwolenia powinno być uwidocznione w wykazie.

2. O przypadkach określonych w ust. 1 wojewódzka władza administracji ogólnej (służby zdrowia) zawiadamia właściwą powiatową władzę administracji ogólnej (służby zdrowia).

§ 14. 1. Lekarze, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia uprawnieni są do wykonywania praktyki na podstawie zaświadczeń wydanych w myśl przepisów dotychczasowych, obowiązani są w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia dokonać zgłoszenia przewidzianego w § 3 wobec wojewódzkiej władzy administracji ogólnej (służby zdrowia) właściwej ze względu na miejsce zamieszkania lekarza. W przypadku czasowego pełnienia czynnej służby wojskowej lekarze obowiązani są ponadto przedstawić władzy dowody stwierdzające tę okoliczność.

2. Wojewódzka władza administracji ogólnej stosuje do lekarzy, którzy dokonali zgłoszeń w myśl ust. 1, przepisy § 4, jak również powiadamia właściwe powiatowe władze administracji ogólnej (służby zdrowia) o czasowym pełnieniu przez lekarzy czynnej służby wojskowej.

3. W ciągu dwóch tygodni od uzyskania zaświadczeń (ust. 2) lekarze obowiązani są zgłosić właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej (służby zdrowia):

- a) miejsce zamieszkania (adres),
- b) miejsce wykonywania praktyki oraz
- c) zatrudnienie w zakładach społecznych służby zdrowia.

Lekarze, pełniący czasowo czynną służbę wojskową, obowiązani są zgłosić powyższe okoliczności w ciągu dwóch tygodni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej.

4. Zaświadczenia o uprawnieniu do wykonywania praktyki lekarskiej wydane na podstawie przepisów dotychczasowych tracą ważność: w stosunku do lekarzy, którzy dokonali zgłoszeń (ust. 1), z chwilą doręczenia im zaświadczeń (ust. 2), w stosunku zaś do lekarzy, którzy nie dokonali zgłoszeń — z upływem terminu do dokonania zgłoszenia.

§ 15. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do lekarzy-dentystów, felczerów, techników dentystycznych i uprawnionych techników dentystycznych oraz położnych.

2. Przepisy §§ 2, 3, 4, 10, 11 ust. 1 lit. a) i b) oraz ust. 2, §§ 13 i 14 stosuje się odpowiednio do farmaceutów i pielęgniarek (pielęgniarzy).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w stosunku do lekarzy i położnych. W stosunku do lekarzy-dentystów rozporządzenie wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, w stosunku zaś do farmaceutów, pielęgniarek (pielęgniarzy), techników dentystycznych i uprawnionych techników dentystycznych — po upływie dziewięciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: T. Michejda